

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Издавамъ благодарността си на **Д-ръ Титевъ хирургъ** и управител, лѣкаръ при Варненската Държавна болница, за това че той съ сполучливата си операция ме спаси отъ явна смъртъ, каго, ме изцѣри отъ болѣстѣта *Appendicitis acuta abscessus appendicularis* и ми върна рѣдкото щастие да се радвамъ наново на живота си както прѣди заблѣването ми.

Издавамъ също благодарността си на студента медикъ **Р. Мариновъ** който съ внимателното причистване на раната слѣдъ операцията, и съ готовността си да ми услужва въ всѣки моментъ допринесе не малко за оздравяването ми.

X. С. Мисирянь.

ИЗЪ ЧУЖДИЯ ПЕЧАТЪ.

Въ вчерашниятъ си брой подъ горното заглавие бѣхме дали първата частъ отъ една статия на в-къ „**НОВЕ ФРАЙЕ ПРЕСЕ**“ по спора за виновниците за общо европейската война. Тукъ даваме останалата частъ отъ тая статия.

Впрочемъ, изглежда, че самъ Титони чувствува, колко слабо е неговото становище, защото той се позовава на минали противорѣчия въ изявлениата на германския държавенъ секретаръ фонъ Яговъ и на ръководителя на австро-германската политика по този въпросъ. Статията, обаче, доказва, че измамѣнитѣ отъ Титони противорѣчия не съществуватъ. Никой отговоренъ австро-унгарски държавникъ не е изтъкналъ, когато и да било, като причина за войната съ Сърбия, ужасното сараевско прѣстѣпление, баронъ Буринъ, въ деклацията си, която биде прочетена въ унгарския парламентъ отъ графъ Тиса, заяви ясно и съ пълно съгласие съ изявлениата на г. фонъ Яговъ, че сараевското прѣстѣпление е хвърлило само ослѣпително свѣтлина въ мрака, въ който Русия и съюзниците ѣ бѣха подготвили нападението срѣщу Австро-Унгария и че Сърбия е била едно чувствуваше се осигурено отъ всѣкаквъ рискъ оржие на руската политика, която много врѣме прѣди това, си служилъ съ Сърбия противъ насъ докато сама се въоръжаваше усилено.

Слѣдъ това, статията на помяна, че Австро-Унгария, задружно съ Италия, е била принудена да направи голѣми усилия за да прокара съществена частъ на своята балканска програма, която тогава бѣше обща съ италианската, както и да се бори противъ подкрѣпѣнитѣ отъ Франция и Англия руски искания, за смѣтка на Албания и за въ полза на Сърбия, противъ която впрочемъ, италианското правителство тогава аспирираше но не постигна икономическо споразумѣние, не се дължи на неискренности на Австро-Унгариякъ прѣговоритѣ, а на сръбското правителство, което дѣйствуваше съ умишлено колебание и уклончивост. Титони противопоставя на Стефонъ Яговъ, който спомена за агитациитѣ на Съглашенитѣ противъ австро-унгарскитѣ балкански интереси, слѣдното изявление на графъ Кренталъ въ 1909 г.: „Франция продължава да дѣйствува за изравняването на съществувашитѣ по разни въпроси противорѣчия. Ние поздравяваме съ най-голѣмо за-

доволство нейнитѣ усилия, защото ние прѣслѣдваме същата цѣль, както Франция: запазването на мира“.

Това привидно противорѣчие може, обаче, веднага да се прѣмахне. Достатъчно е за тази цѣль, да повторимъ само една забѣлѣжка която Маркизъ Санъ Джулиано направи прѣзъ 1912 г. въ единъ разговоръ съ австро-унгарския прѣдставителъ при Квиринала: „Франция на г. Поанкаре не е вече Франция на г. Пишонъ“.

Никой казва се въ статията въ Австро-Унгария не е забравилъ заслугата на Франция за запазването на мира въ 1908 и 1909 г. Но, за нещастие на републиката, хората които направяваха сѣдбата ѣ въ 1912 и 1913 г. не бѣха като ония въ 1909 г. За да си отмъсти на Австро-Унгария г. Изволикъ помогна на г. Поанкаре да отиде първо въ Ке Д'Орса, а послѣ въ Елизея и тогава, слѣдъ като принуди Франция, прѣзъ пролѣтѣта на 1914 г., да заеме на Русия 6 милиарда, той поведе Франция по оны пѣти по който тя отъ двѣ години насамъ прѣтърпѣ само вай-тежки загуби въ материяли и хори.

Г. Титони посочва, че графъ Бертольдъ е призналъ обективността на Грей прѣзъ лондонската балканска конференция. Вѣренъ, обаче, и отъ рѣшителна важностъ е и фактъгъ, че това той направи чакъ тогава, когато видѣ, че старанието, да изостри противоположности-тѣ между Русия и централнитѣ сили фактъ доказанъ чѣзъ цѣль редъ официални австро-унгарски и германски документи не успѣ. Въ врѣмето на лондонската конференция сжръ Едуардъ Грей искаше войната да се избѣгне на всѣки цѣна. За това той работи сериозно за да се запази мирътъ; но същеврѣменно той не ски отъ австро-унгарския посланикъ въ Лондонъ, че е принудитъ да вземе подъ внимание и нѣкои задължения къмъ днешнитѣ си съюзници.

Поради това дѣйността на лондонския кабинетъ въ 1913 г. не остави въ Виена добъръ споменъ, при все че признава се стара да не огорчи Австро-Унгария и взимайки подъ съображение интереситѣ на съюзни-цитѣ си да бѣде справедливъ спрѣмо нея, както съ това спомогна на австро-унгарската дипломация да запази съществени интереси на монархията. Всичко това може само да уси-литѣ твърдението на германския държавенъ секретаръ, че австро-унгарскитѣ балкански интереси сж биле постоянно въ

стълкновение съ зложеланието на Съглашенитѣ

Тази частъ отъ рѣчѣта на Титони, въ която той опровергава италианската измѣна и поведението на ония държавници, които, като него, поддържаха дълги години на редъ политиката на тройниятъ съюзъ и въ която той се мъчи да докаже, че не Италия, а Австро-Унгария развали съюза, съдържа толкова неистини колкото и думи.

Наистина, тройния съюзъ имаше за цѣль да запази мира и владѣнията на своитѣ членове. Но никой държавникъ, билъ той австро-унгарски, италиански, или германски не е допускатъ, че този съюзенъ договоръ ще даде поводъ на други сили за прѣдизвикателства. Никой отъ силитѣ на тройния съюзъ не е застъпвалъ нѣкога становището, че договорѣнитѣ страни сж длъжни на всѣка цѣна да запазятъ мира и да гледатъ съ вързани рѣцѣ, какъ чужди държави пострѣкватъ тѣхнитѣ народи. Същевената цѣль на договора бѣ запазването на мира. Но, въпрѣки това, този договоръ не попрѣчи на миролюбивата споредъ Титони, Италия, да води грабителската война срѣщу Турция и ѣ даде възможностъ да придобие двѣ голѣми провинции. Този договоръ тѣй млеко ограничаваше свободата на дѣйствие на договорѣнитѣ страни, че даде даже поводъ за специално споразумѣние, което гарантираше взаимни компенсации въ извѣстни случаи, а именно въ случай на промѣна на статуквото на Балканитѣ за въ полза на нѣкой трета сила. Нагла лъжа е, прочее, твърдението на Титони, че Австро-Унгария нарушила договора съ ултиматума до Сърбия. Това твърдение на Титони се опровергава отъ поведението на италианското правителство отъ 24 юлий 1914 г. до 4 май 1915 г. Доказателствата за това се помнятъ отъ цѣлитѣ свѣтъ, съ изключение на г. Титони. На 29 юлий 1914 г. Санъ Джулиано изяви компенсации които Италия иска на основание параграфъ VII отъ договора на тройния съюзъ. На 2 августъ 1914 год. кралъ Викторъ Емануилъ телеграфира на императора кралъ Францъ-Иосифъ, че, съгласно договора, Италия ще продължава да се държи искрено приятелски спрѣмо своитѣ съюзници. На 12 декември 1914 г. баронъ Сонинъ пожела посредствомъ херцога Авариа, да се подновятъ прѣговоритѣ за компенсации, съгласно параграфъ VII отъ съюзния договоръ. На 6 януари 1915 г. баронъ Сонинъ казалъ на посланика баронъ Макио, че той желѣ стариятъ договоръ да си остане въ сила, защото само съ него ще могатъ да си запазятъ интереситѣ на Италия. Дългитѣ прѣговори между италианския посланикъ въ Виена и баронъ Буринъ бѣха водени на почвата на параграфъ VII отъ съюзнишкия договоръ, чийто подататѣшно поддържане г. Сонинъ и Саландра изрично изтъкнаха. Чакъ на 4 май 1915 г. когато италианското правителство рѣши да денотира договора — това правъ то имаше, понеже, заключенъ договоръ бѣше валиденъ за опрѣдѣленъ срокъ — то извѣстнажъ съзрѣ, че

Австро-Унгария е прѣстѣпила договора — на основание че цѣли 8 мѣсени бѣха водени прѣговори — още на 28 юлий 1914 г. Каква дързостъ се изисква да защитавашъ по такъвъ лекомисленъ начинъ една най-срамна лъжестъ, която за пръвъ пѣтъ едно правителство дръзна да извърши. Колко нахално г. Титони разжъдава, явствува и отъ фразата въ рѣчѣта му, която вече посвихме, че той и неговитѣ единомисленници сж всѣкога били въ полза на равновѣсието въ Адриатическото море и не нарушавали на територията на балканската държави и че останали вѣрни на тази политика на деня, въ който Австро-Унгария принудила Италия да осмисли тази програма по другъ начинъ. Че Италия има интереси на Балкана и че отъ денѣтъ, въ който тя извѣрши, тя се старае, макаръ твърдъ неуспѣшно, да постигне тази цѣль, присъединявайки се къмъ силитѣ отъ Съглашенитѣ, това ние не оспорваме. Но очевидна неистина е твърдението, че днешъ Италия воюва за да си запази равновѣсието на Адриатическото море. Споредъ исканията които Италия прѣдяви въ Виена, желаниа, относно които Съглашенитѣ е сигурно направило значително по-обширни обѣщания, тя поиска слѣднитѣ разположения на Адриатика области: Валона, свобода на дѣйствие въ Албания, австрийскитѣ брѣги до Триестъ и мносо далматически острови. Прѣдъ видъ на тѣзи искания, какъ може г. Титони да говори за постигане равновѣсие въ Адриатическо море чрѣзъ съединяване къмъ Съглашенитѣ? Не, равновѣсие въ Адриатика е господство надъ това море, желеа Италия. Колкото се отнася ро мотивитѣ, които, вѣроятно, сж накарали Титони да държи тази рѣчъ, тѣ трѣбва да се търсятъ въ двѣ направления. Титони сигурно е забѣлѣзалъ, че дѣпрѣки оправданата радостъ, съ която се посрѣщна въ Парижъ присъединяването на Италия къмъ Съглашенитѣ, подлата измѣна на Италия е прѣдизвикала макаръ и прикрито, дълбоко прѣзрѣние отъ страна на французкия народъ, който цѣни тѣй високо националната честъ. Лошата прищѣпка на италианската армия и флота лошото третиране на Италия отъ страна на съюзницитѣ ѣ въ важни економически и финансови въпроси, сж по добръ извѣстни на Титони отколкото на които и да било другъ и, покрай другото, сж го накарали да се помъчи да оправдае Италия прѣдъ свѣта, и да хитри върху Австро-Унгария вината за всички нещастия, които Италия и Франция прѣживѣха.

Титони е не само патриотъ; ноевнитѣ патристизмъ не му прѣчи да мисли и за себе си и, човѣкъ добива впечатление, че съ тази си рѣчъ той е измалъ да се прѣпоръча както прѣдъ Съглашенитѣ, така и прѣдъ централнитѣ сили, като прѣдставителъ на Италия при бѣдацитѣ прѣговори за миръ. Въ Виена той нѣма успѣхъ, а начина, по който „Нордойче Алгемайне Цайтунгъ“ посрѣщна рѣчѣта му, показва ясно, че и въ Берлинъ той не се счита подходящо лице за подготвяне бѣдацитѣ дипломатически

прѣговори. Прочее, усиленото на Титони е напразно.

Разни телеграми.

ЖЕНЕВА, 19 юлий. Споредъ едно съобщение на в-къ „**Журналъ де Деба, Парижъ, Лондонъ и Петроградъ сж одобрили краината, прѣдпазлива и избѣгващи стѣлкновенията нота която Италия ще отправи до Берлинъ.**

ЛУГАНО, 19 юлий. Римския кореспондентъ на в-къ „**Стампа**“ пише, че отъ добититѣ свѣдения отъ компетентни кръгове, той е въ състояние да твърди че италианската военна политика нѣма почти никакъ да се промѣни въ своитѣ главни черти. Италия щѣла да отговори на германскитѣ провокации, а колкото онова което ще прѣдприеме Бозели, то не ще бѣже нито драматично което да се нарече като прологъ на голѣми събития.

КОПЕНХАГЕНЪ, 19 юлий. Официални руски свѣдения съобщаватъ, че Японския пълномощенъ министръ Окума е подалъ оставката си. Тая оставка била въ свръзка съ недоразумѣния които изникнали между него и политическитѣ кръгове поради руско-японския договоръ. Споредъ тѣхъ, той договоръ вързва въ полза на Русия рѣцѣтъ на Япония въ своята източно-азиатска политика.

ЖЕНЕВА, 19 юлий. Споредъ свѣдения отъ Франция, Япония се е заела съ задачата за реорганизацията на руската флота. Тая реорганизация ще почне съ врѣщането на военнитѣ параходи които Русия загуби прѣзъ войната си съ Япония. Тия параходи сж поправени и модернизирани. Освѣтъ това Япония ще достави на Русия единъ новъ брониранъ крайцеръ и два стари броненосца които тоже ще бѣлатъ ремонтирани.

По всѣка вѣроятностъ тия единици ще бѣлатъ снабдени съ тежки оръдия. Япония ще прибави къмъ тия си доставки и други флотски съоръжения и муниции.

КОПЕНХАГЕНЪ, 19 юлий. Кореспондентитѣ на петроградскитѣ вѣстници съобщаватъ отъ главната квартира при какаския фронтъ, че турската офанзива се е чувствително засилила и показва, че противникътъ има сериозни намѣрениа. Руситѣ сж повечето прѣминали въ отбранително положение. Изправането на много мѣстности отъ страна на руситѣ, било прѣменно и никакъ безпокоително.

ХАГА, 19 юлий. Интерниранитѣ въ Шелервотселитѣ бунтовници отъ Холандската военна флота организираха въ не дѣля една демонстрация. Пѣки социалистически пѣснитѣ се движеха изъ улицитѣ и съ голѣми мжки властитѣ едва сполучиха да ги успокоятъ и изпратятъ въ концентрационния лагеръ и затвора.

ПОСЛЕДНИТЕ СЪБИТИЯ ВЪ ГЪРЦИЯ

„Фигаро“ от 10 юлий, помества следната телеграма от Атина: „Патрисъ“ резюмира по следния начин декларациите на г. Домидовъ, руския пълномощенъ министър въ Атина, върху положението въ Гърция:

Една част отъ гръцкия печатъ извърши голяма грешка да разпразя, че силите отъ Съглашението искали да възвълкатъ Гърция въ конфликтъ и че, заедно съ г. Венизелосъ, тѣ имали най-черни замисли противъ короната. Нѣма по-погрѣшно схващане на политиката на Съглашението, което не държи сраната, нито на короната, нито на г. Венизелосъ, а просто се бори противъ зловредното влияние на неприятелитѣ на Гърция. Въ недалечно време, Гърция ще разбере каква услуга сж и направили силите покровителки за запазването цѣлостта на кралството. Азъ намирамъ, че алтернативата, въ която не-сръчността на нѣкои управници и част отъ печата поставиха короната, не е толкова лошо нѣщо; таз и алтернатива позволи на кралъ Константина да покаже напълно своя патриотизмъ. Благопожелавамъ, щото близкитѣ събития да докаратъ съгласие въ Гърция, при едно по-ясно схващане на националната солидарност.

СОФИЯ, 18 юли. Цариградскиятъ в. „Неологосъ“ отъ 2/15 юли пише: Г. Венизелосъ е на правилъ нови извѣстия по прѣдстоящитѣ избори въ Гърция прѣдъ публициститѣ. Водителътъ на либералитѣ въ Гърция, като зачекналъ въпроса за изборитѣ, подчерталъ, че този път изборната борба щѣла да бѣде упорита. Туй се виждало отъ пригответелниятъ които правятъ за нея двѣтъ противни страни. Либералната партия, казалъ г. Венизелосъ, ще концентрира въ тази борба всичкитѣ си сили. Азъ нѣма на скоро да посма властта. Туй споредъ мене, може би, ще стане и прѣди свършването на сегашната война.

Публицистичната борба на г. Венизелосъ вече била насочена и противъ краля. В. „Кириксъ“ органъ на г. Венизелоса, въ броя си отъ миналата недѣля помѣстилъ статия, въ която от-правилъ горчиви думи противъ кралъ Константина и то затова защото кралътъ отговорилъ на телеграмата на запаснитѣ офицери, които му изказвали своята прѣданостъ къмъ прѣстолата.

ЦЮРИХЪ, 19 юлий. Една телеграма изпратена отъ Атина въ недѣля въ 10 часа прѣдъ обѣдъ и получена тукъ днесъ, гласи както следва: „Отъ петъ десетъ часа насамъ продължава се все растяща сила голяма пожаръ около кралския лѣтенъ дворецъ въ Татой. Споредъ комюникето на Министерството на вътрѣшнитѣ работи, станали сж до сега жертва на пожара 35 умрѣли и 50 ранени. Слухътъ че венизелитѣ сж автори на тая катастрофа не може да бѣде спрѣнъ и населението е възмутено противъ тѣхъ. Вѣстникитѣ „Акрополисъ“ и „Неа Химера“ твърдятъ, че не е възможно да се допусне пожарътъ да се дължи на нѣкое нещастие. Говори се че пламъцитѣ се приближавали съ една такава бързина къмъ палата на кралъ Константинъ, каквато не може да бѣде при другъ горски пожаръ. Всички сж дълбоко трогнати отъ трагичната смъртъ на полковника Делапорта, който съ двама други офицери, всички довърени лица на гръцкия кралъ, загина въ пламъцитѣ. Потвърждава се че прѣзъ време на пожара, краля се е намѣ-

рилъ въ голяма опасностъ, той се бѣше много приближилъ до пламъцитѣ, частъ отъ косата му е опърлена и неговитѣ дрѣхы бѣха почнали да горятъ на дѣсныя ржавъ, отъ нѣколко хвъркнали искри. Краля бѣше припадналъ отъ гѣстия задушливъ димъ е билъ отнесенъ и закаранъ съ автомобилъ въ Атина. Прѣдъ двореца въ Атина се събралъ единъ нѣколко хиляденъ народъ, въ голяма частъ резервисти, който организира една импозантна демонстрация за да докаже на краля своята вѣрностъ къмъ кралското сѣмейство и да изкаже съболезнованията си по случай голямото нещастие, което го постигна.

АТИНА, 19 юли. Венизелосъ които по настоящемъ се намира на курортъ въ Бана Лутраки, е пазенъ отъ нѣколко време насамъ отъ една негова частна стража, тъй като споредъ неговото твърдение, животътъ му е застрашенъ. Изглежда че той е получилъ напоследъкъ много заплашителни писма. Слухътъ че венизелитѣ сж подпалили кралския лѣтенъ дворецъ въ Татой, все повече се разпространява, тъй че общественото мнѣние е почнало явно да не-годува противъ Венизелосъ.

„Газетъ де Лозанъ“, отъ 12 юли помества следната телеграма отъ Атина:

Изборната борба е въ пълната си сила. И двѣтъ страни се готвятъ за усиlena борба.

Либералитѣ кандидати сж вече избрани; установени сж и ораторитѣ, които ще защитаватъ въ по-главнитѣ градове въ Гърция програмата на либералната партия.

Сжщо и членовѣтъ на бившия кабинетъ, подъ ръководството на г. Грнарисъ, които се нагърби съ воденето на изборната кампания, рѣшиха да обединятъ всичкитѣ си сили. Проче, нѣма да има вече Гунаристи, ралисти, драгумисти и скулидисти, а само либерали.

По настояването на бившитѣ си колеги, г. Скулидисъ се съгласи да фигурира начело на общата листа, която ще бѣде прѣдставена въ Атина и дѣто ще фигуриратъ г. г. Ралисъ и Хаджакосъ, бившъ министъръ на правосъдието. Бившиятъ министъръ на финанситѣ, г. Драгумисъ ще се кандидатира въ Солунъ, дѣто успѣхътъ му е съмнителенъ. Министерътъ на войната отново обрна вниманието на армията, да се въздържа отъ каквато и да било обща или частна манифестация.

„КИРИКСЪ“, органътъ на либералната партия, пише, че организирането на войнски лиги е едно национално прѣстѣпление; това прѣдизвиква мжка въ душата на всѣки грѣкъ. Вѣстникътъ привлича вниманието на правителството върху опасноститѣ отъ една подобна дезорганизация на армията, както и върху недоразуменията, които биха произлѣзли отъ примѣсването името на краля въ революционни похвати на нѣкои групи. Правителството, заключаватъ „Кириксъ“ е отговорно и трѣбва да се противопостави, изхождайки отъ личната си отговорностъ, на всички не-дозволенни мѣрки отъ това естество.

БУДАПЕЩА, 19 юлий. На в-къ „Пестеръ Лойдъ“ съобщаватъ отъ Виена, че споредъ полученитѣ послѣдни свѣдения отъ Атина, е било установено че пожара на гората Татой се дължи на едно покушение

срѣщу живота на кралското сѣмейство. Това се доказва главно отъ факта че пожара е почналъ едновременно отъ разни части на гората и най-силенъ е билъ около новопостроениятъ палатъ на кралъ Константинъ. Въ Атина владѣе общо убѣждение че покушителитѣ сж имали за цѣль омъртвяването на гръцкия кралъ. Най-големитѣ подозрѣния сж върху венизелитѣ. Говори се даже че въ това има прѣстъ и французката легация. Дали това е вѣрно не може още да се установи, обаче, фактъ е, че французкиятъ пълномощенъ мръ Бюлменъ е единъ краенъ фанатически противникъ на политиката на кралъ Константинъ. Пожарътъ въ кралския дворецъ въ Татой е усилилъ значително симпатиитѣ на народа въ своя кралъ. Отъ завръщането на краля въ Атина се организиратъ манифестации като свършватъ съ бурни овации прѣдъ кралския дворецъ.

АТИНА 19 ю. и. Кралъ Константинъ дѣйствително е получилъ една рана отъ пожара въ двореца му въ гората Татой. Тая рана е на лѣвиятъ кракъ и е обявена отъ докторитѣ за лека и излѣчима въ нѣколко дена.

ВИЕНА, 19 юлий. Солунскиятъ в. „Ангиръ“ отъ 22 VI ст. ст. узнава отъ Атина следното: Упорито се мѣлва че Съглашението рѣшило да окупира сѣверния и южния Епиръ, защото Италия много настоявала на това. Съглашението заявило, че щѣло да окупира само военно цѣлия Епиръ. То щѣло да настани тамъ административни власти и инспектори на общественитѣ сгради.

ЦАРИГРАДЪ, 19 юли. В-къ „Хроносъ“ съобщава, че общественото мнѣние въ Атина, на и въ цѣла Гърция, било силно възбудено противъ Италия поради поведението, което тази сила държала по епирския въпросъ. Много атински състиици припозначали на гръцкото правителство да не обрща внимание на италианск. претенции върху тая страна. Италия, казвали тѣзи вѣстници, иска Гърция да изпразни сѣверния Епиръ.

„ГОЛОА“, отъ 9 юлий дава следнитѣ съобщения:

—Важнитѣ политически събития въ Атина прѣдизвикаха дълбоко впечатление въ Балканския полуостровъ. Особено голямо бѣше възбуждението въ София, дѣто събитията прѣдизвикаха оудане, безпокойство и недоволство. Българитѣ бѣха крайно разочаровани отъ послушността съ която гръцкото правителство се оттегли. Нѣма съмнѣние, политическото положение въ Атина още не е решително; то ще се уреди слѣдъ близкитѣ избори.

АТИНА, 19 юлий. В-къ „Кери“ узнава че кабинетътъ Заимисъ щѣлъ да публикува комюнике, съ което щѣлъ да заяви, че неговата политика щѣла да има за цѣль възстановяването на разклатения поради раздробенитѣ партизански страсти миръ и редъ въ страната.

Печатница „ЗОРЪ“ — Варна

Германски свѣдения

Западень фронтъ.
БЕРЛИНЪ, 19 юлий. Германска Главна Квартира.

Въ мѣстността на рѣката Сомъ Магдебургския 26 пѣх. полкъ и Алтенбургски полкове си възвърнаха обротно отъ англичанитѣ селото Лонгвалъ и горичките Делвилъ източно отъ тамъ. Освѣтъ тежкитѣ загуби които е прѣтърпѣлъ неприятелъ той е оставилъ въ наши рѣцѣ 8 офицера и 280 воиника и изгуби значително число картечници. По южния склонъ на Позьеръ и южно отъ Овилеръ отблъснахме съ нашия артилерийски кръстосанъ огънь, нѣколко неприятелски атаки. Всичкитѣ французки атаки южно отъ рѣката Сомъ, сѣверно отъ Барльзъ и при Белоа пропаднаха. Безполезни усилни употреби неприятеля срѣщу височината Калте Ерде, както и по дѣсныя брѣгъ на рѣката Маасъ. Прѣдприятието на единъ нашъ патрулъ при Банъ де Сантъ е било увѣнчано съ добъръ успѣхъ.

Източень фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 19 юлий. По фронта на генералъ фелдмаршалъ Хинденбургъ, южно и югоизточно отъ Рига нашиятъ храбри полкове отблъснаха всичкитѣ атаки които руситѣ подновили съ още по-големи загуби отъ обикновено. По фронта на армията на генералъ фелдмаршалъ принцъ Леополдъ Баварски, положението е не-промѣнено. Наши въздушни ескадри обсипаха успѣшно и изобилино съ бомби гаритѣ: Хородзея и Погоелци и войскови транспорти по линията Минскъ — Барановичи. При армията на генерала фонъ Лизингенъ се развива една оживѣна артилерийска дѣйностъ, особено по рѣката Стоходъ, както и западно и югозападно отъ Луцкъ. По фронта на генералъ графъ фонъ Ботмеръ нѣма нищо особно за отблъзване. По балканския фронтъ положението е не-промѣнено.

Руски фронтъ.

ВИЕНА, 19 юлий. По руския фронтъ нѣма никакви промѣни. Отблъснахме рускитѣ атаки западно отъ рѣката Молдова. Руски части, които бѣха минали западния брѣгъ на рѣката Прутъ, югозападно отъ Делатино сж били отблъснати отвѣдъ рѣката.

Италиянски фронтъ.

ВИЕНА, 19 юлий. Югоизточно отъ прохода Баркола отблъснахме нѣколко италиянски атаки, сжщо отблъснахме и атаки прѣдприети отъ алпийци, срѣщу височината Кофелъ. Вънъ отъ това има силенъ артилерийски огънь по тая фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 19 юлий. Волфбюро съобщава че англичанитѣ сж конфискували цѣлата поща която хокандския параходъ „Нордамъ“ носеше отъ Нью Йоркъ. Това е третия случай въ текущата седмица, въ която англичанитѣ си позволяватъ незаконни насилия надъ холандски параходи.

СТОКХОЛМЪ, 19 юли Австро-унгарската телеграфна агенция пише въ свързка съ слухътъ за оставката на японския министъръ прѣдседателъ че се прѣдвижда какво вѣнгателния политикъ Полуфтеръ (?) щѣлъ да посме образуването на единъ новъ кабинетъ. Тоя послѣдния е познатъ като русофобъ, той е заявилъ че е готовъ да състави новия кабинетъ, ако бѣде поддржанъ отъ болшинство-то въ Парламента.

ЦЮРИХЪ, 19 юлий. „Швайцерише Телеграфениформационъ“ се научава че руската телеграфна агенция „Дневникъ“ съобщава какво ромжиската полиция е конфискувала рускитѣ знамена съ които нѣкои русофили бѣха окичили къщитѣ си по случай побѣдитѣ, които руситѣ съобщиха да сж имали. Руския пълномощенъ министъръ въ Букурещъ е протестиралъ противъ тая мѣрка на ромжиската полиция. Братияну е отговорилъ на тоя протестъ като напомнилъ на руския прѣдставителъ че Ромжия е една неутрална страна и слѣдователно всѣкакви демонстрации, които биха компрометирали неутралитета, трѣбва да бѣждаръ осуетени.

СТОКХОЛМЪ, 19 юли. Пжтуването на руския министерски съвѣтъ за царската главна квартира се отдава на обстоятелството че руския финансовъ мръ Баркъ е телеграфиралъ на Щюрмеръ какво сключването на каквито и да било финансови операции съ сѣверо-американската финансова група подлѣжали на извѣстни условия-които не само финансовиятъ мръ не може да разрѣши но даже и министерскиятъ съвѣтъ, и които само английския короненъ съвѣтъ ще рѣши. Тия условия изглѣжда да сж отъ воененъ характеръ, тъй като сж били свикани същевременно въ царската главна квартира генералитѣ По и Руский а може би и генералъ Куропаткинъ.

ЖЕНЕВА, 19 юли Тукашинитѣ в-ци се научаватъ, че капитанина на германската търговска подводница „Дойчландъ“ е заявилъ че въ нѣколко седмици ще бѣдѣтъ готови още 12 търговски подводници. Всичкитѣ усилия на Германия сега сж заети съ сключването на блокадата. По настоящемъ се строи въ Германия една ескадра отъ грамадни целелини съ които ще можѣ лесно да се прѣдприеме едно пжтуване за Америка.

БУДА-ПЕЩА 18 юли На в-къ „Пестеръ Лойдъ“ съобщаватъ отъ Виена: Достоверни свѣдения които се получаватъ отъ фронта въ Галиция потвърждаватъ че е било установено какво между тамъ сражаващитѣ се войски се намиратъ и сѣрби които се отдаватъ на особено големи варварства противъ раненитѣ австро-унгарски войници.

МОБИЛИ продаватъ при добри условия ул. Драгоманъ № 38 отъ 8—10 ч. сут. 2½—5 сл. обѣдъ. 2—3.

Рекламирайте чрѣзъ в-къ „Новини Варненски“